

TIL MINDE OM
INGENTING
1944-94

FARVEL OG TAK. Billedet af denne mindesten på den lille ø Elleore ude i Roskilde Fjord er det motiv, som flest læsere har henvist til eller sendt til Bagsiden i de forgangne tre måneder. At ingenting skulle være afgået ved døden i 1994 eller have haft særlig gunstige forhold i den angivne periode, er dog svært at tro på, dets flygtige natur taget i betragtning. Foto: Mogens Grønnebæk

Ingenting på egne ben

INGENTING

OLIVER STILLING, BAGSIDEREDAKTØR

Som bekendtgjort allerede for en uge siden er det i dag, vi lukker luften ud af Bagsidens store temasatsning om ingenting.

Serien endte med at køre i præcis tre måneder. Vi forsøgte at stoppe den i flere omgange undervejs for at undgå metaltræthed. Men hver gang det blev antydet, at enden var nær, sendte læserne straks endnu en salve fængslende ingenting. Det kunne være billeder af ingenting, man havde set, eller henvisninger til Storm P. eller gamle mundheld eller kinesiske digte. Vi modtog mere end 300 læserhenvendelser om emnet. Det fylder godt i folks hverdag - nogle laver ikke andet.

Nu hvor det er uigenkaldeligt slut med ingenting, er det betimeligt at stille spørgsmålet: Hvad har vi så fået ud af anstrengelserne?

Da atomulykken i Tjernobyk i 1986 var kommet lidt på afstand, kunne man støde på denne dystopiske graffiti på Københavns husmure: »Hvad har vi lært af Tjernobyk? Svar: At der er tryk på anden stavelse i Tjernobyk.

Med andre ord - atomkatastrofen havde ingenting lært os.

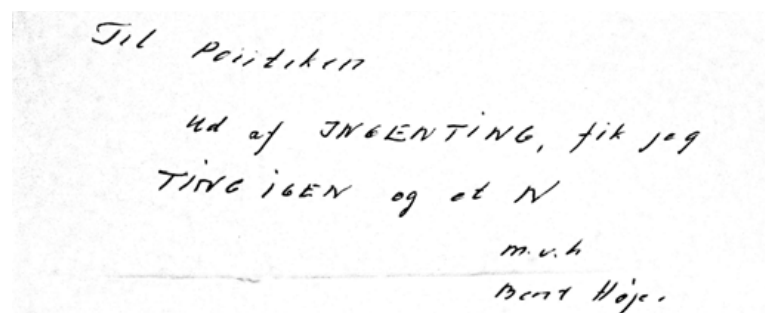
Det kunne være nærliggende at sige det samme om Bagsidens ingentingserie, nu hvor den er slut. Den har lært os ingenting. Men det ville nok være mere præcist at formulere det sådan: Vi er blevet klogere på ingenting. Eller som en læser skrev i et brev forleden: »Ud af ingenting fik jeg ting igen og et N«. Måske er resultatet af serien bare dette N, men det er da også noget.

Derfor ved vi også, at selv om ingenting ikke lige optræder på Bagsiden, så er det der stadig. Det var den samme erkendelse, den amerikanske komponist og musikteoretiker John Cage (1912-92) gjorde med sin berømte ingenting-komposition '4'33"' (1952): Den behøvede ikke at blive 'opført' i en koncertsal for at eksistere, for den opfører jo sig selv uafbrudt hele tiden overalt!

Det er derfor med den bedste fornemmelse i maven, at Bagsiden hermed sætter ingenting fri:

Kom så, flygtige ven, ud og stå på egne ben. Vi ses igen.
oliver.stilling@pol.dk

PS: Godt nok er Bagsidens serie om ingenting formelt slut. Men på tirsdag bringer vi et sidste appendiks med kommentarer fra læserne.

Til Politiken
ud af INGENTING, fik jeg
TING IGEN og et N
m.v.h.
Bent Højer

N FOR NOGET. Et brev fra en læser, der opsummerer ingentingserien.